

**κινηματογραφική
λεσχη
πατρας**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

Α΄ ΚΥΚΛΟΣ 2012-2013

ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ

“Το βαθύ μπλε του έρωτα” του Τέρενς Ντρίβις (2011)

VESO MARE

Αίθουσα 3

Α΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

- 1/10/2012 Το βαθύ μπλε του έρωτα Τέρενς Ντέιβις
- 8/10/2012 Ο άνθρωπος που γνώριζε πολλά Άλφρεντ Χίτσκοκ
- 15/10/2012 Μεσοτοιχίες Γκουστάβο Ταρέτο
- 22/10/2012 Όλα για την Εύα Τζόζεφ Μάνκιεβιτς
- 29/10/2012 Post Mortem Πάμπλο Λαρέν
- 5/11/2012 Ο Υπουργός Πιέρ Σελέρ
- 12/11/2012 Οι ακακίες Πάμπλο Τζιορτζέλι
- 19/11/2012 Τα χιόνια του Κιλιμάντζαρο Ρομπέρ Γκεντιγκιάν
- 26/11/2012 Ελένα Αντρέι Ζβιαγκίντσεφ
- 3/12/2012 Ο εξαιρετικός κύριος Λαζάρ Φιλίπ Φαλαρντώ
- 10/12/2012 Γράψε λάθος Γιόζεφ Σένταρ
- 17/12/2012 Ο χορός των κατασκόπων Τζέιμς Μαρς
- 7/1/2013 Ουγκέτσου Μονογκατάρι Κένζι Μιζογκούτσι

ΜΕΣΟΤΟΙΧΙΕΣ - MEDIANERAS

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Γκουστάβο Ταρέτο

Ηθοποιοί: Πιλάρ Λόπεζ ντε Αγιάλα
Χαβιέρ Ντρόλας, Ινές Εφρόν

Χώρα: Αργεντινή (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 95'

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.30 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- Η ταινία και ο Σκηνοθέτης έχουν κερδίσει πολλά βραβεία στη Λατινική Αμερική.

Πώς ξεκινά μια ερωτική ιστορία... προτού αρχίσει; Μια ρομαντική κομεντί διαφορετική, ολόφρεσκη και αποπληστικά ειλικρινής, η οποία απέσπασε τη Χρυσή Αθηνά στις τελευταίες νύχτες πρεμιέρας, έχει την απάντηση, κρυμμένη στις εικόνες μιας ταινίας του Γούντι Άλεν και στη μελωδία ενός τραγουδιού του Ντανιέλ Τζόνστον.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Η Μαριάνα και ο Μαρτίν, μια αρχιτέκτονας που επιμελείται βιτρίνες καταστημάτων κι ένας web designer, είναι δύο νέοι με αδιέξοδη συναισθηματική ζωή, οι οποίοι μένουν στο ίδιο οικοδομικό τετράγωνο του Μπουένος Άιρες. Δεν έχουν συναντηθεί ποτέ, μέχρι...

Μια γλυκύτατη έκπληξη καταφθάνει από την Αργεντινή: τα παράλληλα πορτρέτα δύο μοναχικών νέων του Μπουένος Άιρες (Χαβιέρ Δρόλας, Πιλάρ Λόπεζ ντε Αγιάλα), οι οποίοι αναζητούν την αγκαλιά που τους ταιριάζει σε μια πόλη

"ηθικής και οικοδομικής ακαταστασίας". Με τη ματιά του στραμμένη σε παλιές κλασικές αξίες, ο Ταρέτο έφτιαξε μια μοντέρνα ταινία σπάνιας ευαισθησίας που με φίνο τρόπο σου φτιάχνει τη διάθεση.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗΣ

Η Mariana και ο Martin ζουν στο ίδιο οικοδομικό τετράγωνο του Μπουένος Αίρες. Καθημερινά οι δρόμοι τους διασταυρώνονται. Ψωνίζουν στα ίδια μαγαζιά, κολυμπούν στην ίδια πισίνα αλλά δεν έχουν γνωριστεί ποτέ. Ο Martin βγαίνει σπάνια από το σπίτι μετά τον χωρισμό του. Περνά τις μέρες παρέα με το σκυλάκι που του άφησε η προηγούμενη κοπέλα του όταν έφυγε για την Αμερική. Η Mariana είναι αρχιτέκτονας αλλά μέχρι να σχεδιάσει κάποιο κτήριο διακοσμεί βιτρίνες σε καταστήματα ρούχων. Έχει μόλις βγει από μια τετράχρονη σχέση που την τσάκισε ψυχολογικά και δεν αισθάνεται ικανή να κάνει μια καινούργια αρχή.

Ο Gustavo Taretto βασίζεται στην ομότιτλη βραβευμένη μικρού μήκους ταινία του και παρουσιάζει μια ερωτική κομεντί που διαφέρει καθώς δεν μιλά για το φλερτ ή την κοινή ζωή ενός ζευγαριού. Προτιμά να αφηγηθεί τις μέρες και τις ώρες πριν από την γνωριμία τους. Μια σπουδή για το λυρισμό του αστικού τοπίου που καθορίζει τις ζωές δύο μελλοντικών εραστών, με φόντο ένα πολύχρωμο και συναρπαστικό Μπουένος Αίρες.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΓΕΝΤΙΜΗΣ

Για πολλούς και διάφορους λόγους η ταινία που έγραψε και σκηνοθέτησε ο 47χρονος Γκουστάβο Ταρέτο χτύπησε όλες τις ευαίσθητες χορδές μας σε σχέση με τον έρωτα στα χρόνια του facebook, τις σχέσεις που τελειώνουν

και σου δίνουν την αίσθηση ότι έχασες τον χρόνο σου, το προβληματικό σεξ, τη μεγαλούπολη που καταπίνει κι εσένα και τις επιθυμίες σου και φυσικά, την οικονομική κρίση που σου θυμίζει στο τέλος της ημέρας ότι δεν είσαι απλά ολομόναχος. Είσαι και απένταρος. Μην βιαστείτε να βυθιστείτε στην αδιέξοδη ματαιότητα. Το χιούμορ και η ευαισθησία της ταινίας σου αφήνουν ένα τεράστιο χαμόγελο και τη δύναμη να συνεχίσεις να ψάχνεις το άλλο σου μισό μέσα στην πόλη.

Ο Μάρτιν και η Μαριάννα είναι δυο ξένοι στην ίδια πόλη. Βγήκαν από μακροχρόνιες σχέσεις που τους δημιούργησαν ακόμη περισσότερες φοβίες για τον έξω κόσμο. Γνωρίζουν τους λάθος ανθρώπους, περνούν ατέλειωτες ώρες μπροστά στον ηλεκτρονικό υπολογιστή, έχουν δεκάδες ανασφάλειες. Παρακολουθούμε την καθημερινότητά τους, τον ίδιο κι απαράλλακτο τρόπο με τον οποίο σκέφτονται, την αγάπη τους για τα ίδια πράγματα που μοιάζουν ασήμαντα για όλους τους υπόλοιπους, πώς ενθουσιάζονται με το ίδιο τραγούδι που πετυχαίνουν στο ραδιόφωνο και γελούν συνωμοτικά με την ίδια διαφήμιση που βλέπουν στην τηλεόραση. Όλη η ταινία περνά με την ίδια αγωνία: θα καταφέρουν να συναντηθούν ή για μία ακόμη φορά θα συμβιβαστούν με τους εντελώς ακατάλληλους ανθρώπους; Όταν ο Γκουστάβο Ταρέτο χτύπησε την πόρτα πολύφερνων κινηματογραφικών παραγωγών, κατάλαβε ότι προκειμένου να κερδίσει μια παχυλή χρηματοδότηση έπρεπε να πουλήσει την ψυχή του στο διάβολο, κάνοντας το σενάριο περισσότερο «αμερικάνικο και λιγότερο λατινοαμερικάνικο. Μου ζητούσαν να κάνω τους ήρωες να συναντηθούν πολύ νωρίς μέσα στην ταινία, αλλά αυτή θα ήταν μια άλλη ταινία και όχι αυτή που θέλαμε. Έτσι απορρίψαμε όλα αυτά τα χρήματα που έρχονταν υπό όρους».

Όμορφος πλην όμως ολομόναχος, ο Μάρτιν πληκτρολογεί το status του στο facebook: «εξαιρετικά διαθέσιμος!». Και ταυτόχρονα τον ακούμε να σκέφτεται: «πριν από δέκα χρόνια κάθισα μπροστά στον υπολογιστή και από τότε είναι σα να μην ξανασηκώθηκα ποτέ». Για τον σκηνοθέτη, η τεχνολογία δεν είναι ο φρικτός δαίμονας που ευθύνεται για όλα τα κακά της μοίρας μας και όλα τα μοναχικά βράδια μας. Όμως αναρωτιέται: «με πόσους από τους "φίλους" μας βγαίνουμε έξω; Από πόσες κοπέλες που μας αρέσουν και ξεροσταλιάζουμε βλέποντας φωτογραφίες τους με μαγιά στο facebook ζητάμε να βρούμε ραντεβού;».

Η Μαριάννα χώρισε μετά από τέσσερα χρόνια σχέσης και όπως λέει, το βλακώδες ερώτημα που της έμεινε από όλο αυτό είναι «πώς μπορείς να είσαι με κάποιον που είναι τόσο διαφορετικός;». Σπούδασε αρχιτεκτονική, αλλά ζει διακοσμώντας βιτρίνες. Τα βράδια της τα περνάει με έναν κύκλο-στην κυριολεξία. Καλογυμνασμένος, κοιλιακοί φέτες, σφιχτά οπίσθια, θεληματικό πηγούνι. Τον συναρμολογεί και δεν τον πηγαίνει στο μαγαζί για να τον ντύσει. Τον κρατάει γυμνό για τον εαυτό της. Του μιλάει, τον κάνει μπάνιο κι ένα βράδυ, κάθεται πάνω του, τον αγγίζει και προσπαθεί να θυμηθεί πώς είναι να νιώθεις την απόλυτη έξαψη στην αγκαλιά ενός άντρα. Μετά έρχονται οι ενοχές: «ήταν απλά σεξ. Μην το παρεξηγήσεις» του ξεκαθαρίζει. Κι όταν αποφασίσει να γνωρίσει κάποιον από τον έξω κόσμο, γοητεύεται από έναν μυστήριο τύπο που συχνάζει στο κολυμβητήριο. Μιλάει πολύ για τον εαυτό του: «πάσχω από αύπνιες. Δεν βρίσκω τον διακόπτη για να κλείσω το μυαλό μου». «Δοκίμασες ψυχολόγο;» τον ρωτάει. «Ψυχολόγος είμαι» της απαντάει. Αργότερα το σεξ θα αποδειχθεί φιάσκο. Όχι επειδή ο ίδιος

δεν μπορούσε να έχει στύση. Αλλά επειδή την διώχνει, κι ας του έλεγε εκείνη κι ας το εννοούσε «δεν πειράζει, δεν ήρθε το τέλος του κόσμου».

Στα πλάνα που μιλούν για μια κακοφτιαγμένη πόλη, όπου τα άσχημα κτίρια κορδώνονται δίπλα στα λιγιστά όμορφα, για τα αμέτρητα χιλιόμετρα σύρματα που έκρυψαν τον ουρανό, για τα διαμερίσματα-ποντικότρυπες που δίνουν υποσχέσεις για φως και για θέα που δεν μπορούν να κρατήσουν, η Αθήνα μοιάζει πολύ με το Μπουένος Άιρες. Και οι δύο χώρες ξέρουν καλά από υποσχέσεις πλουτισμού και απειλές χρεωκοπίας. Η πρόωγη του Μάρτιν πήγε στην Αμερική για λίγους μήνες και στη συνέχεια τον ενημέρωσε ότι θα έμενε εκεί για πάντα, αφού αισθανόταν περισσότερο Αμερικάνο. «Όλως τυχαίως, ένιωσα περισσότερο Αμερικάνο όταν η Αργεντινή χρεωκόπησε» σχολιάζει με γλυκόπικρο χιούμορ ο Μάρτιν. Και ο Γουστάβο από τη θέση του σεναριογράφου-σκηνοθέτη συμπληρώνει: «δυστυχώς οι λαοί αγανακτούν μόνο όταν τους πειράξουν την τσέπη. Αυτό συνέβη και στην Αργεντινή και στην Ελλάδα. Πριν απ' αυτό αδιαφορούσαμε για τη διαφθορά, την ανικανότητα και την κατάχρηση εξουσίας».

Και συμπληρώνοντας για την αστική πλήξη και σήψη: «οι πανικόβλητες πόλεις μας απομονώνουν τόσο πολύ μέσα στα σπίτια μας, που αυτό μας κάνει πάρα πολύ αδέξιους όταν έρχεται η ώρα να επικοινωνήσουμε. Δεν είναι το ίδιο να έχεις πολλά παράθυρα και από κάποια να βλέπεις κάτι πράσινο με το να έχεις ένα και να βλέπεις τη γειτονιά σου να πλένει πιάτα. Αλλιώς συμβιώνεις σε 35 και αλλιώς σε 100 τετραγωνικά μέτρα. Δεν είναι το ίδιο να μένεις στον πρώτο όροφο με το να ξεκουράζεσαι από τον θόρυβο της πόλης στον τελευταίο όροφο. Η σύγχρονη ζωή συνωμοτεί για να παραμείνουμε κλεισμένοι στα σπίτια μας. Οι τηλεοράσεις γίνονται όλο και μεγαλύτερες και οι οθόνες του σινεμά όλο και μικρότερες».

Αυτή η ταινία σου διδάσκει και κάτι άλλο, πολύ πιο σημαντικό: με έναν περίεργο τρόπο, οι άνθρωποι που πρέπει να συναντηθούν συναντιούνται. Μια σειρά αλλόκοτων συμπτώσεων, περιέργων εικόνων και ανακατατάξεων μπορεί να φέρει δυο ξένους κοντά. Δεν έχει σημασία για πόσο. Το ότι όμως κατάφεραν να συναντηθούν μέσα στο χάος της πόλης, να χάσουν ένα μετρώ, να απενεργοποιήσουν το κινητό, να αποσυνδέσουν το ίντερνετ έστω για λίγο, ισοδυναμεί σήμερα με μία δυνατή πράξη αντίστασης. Σου θυμίζει ότι δεν είσαι ρομποτάκι κουρδισμένο να λες και να κάνεις τα ίδια πράγματα κάθε μέρα. Ο Μάρτιν λέει στην αρχή της ταινίας ότι «για τις αυτοκτονίες, τις κρίσεις πανικού, την κατάθλιψη, την κατάχρηση ηρεμιστικών, το στρες, τις σεξουαλικές διαταραχές και πολλά ακόμη ευθύνονται οι αρχιτέκτονες και οι κατασκευαστές». Αν όμως μείνουμε κλεισμένοι στο σπίτι διαφημιζοντας τα ανύπαρκτα ενδιαφέροντά μας και τις ξένες γλώσσες που ούτε σπαστά δεν μιλάμε, φταίμε αποκλειστικά εμείς.

ΑΣΤΕΡΟΠΗ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ
ΤΟ ΒΗΜΑ

ΓΚΟΥΣΤΑΒΟ ΤΑΡΕΤΟ

Γεννήθηκε το 1965 στο Μουένος Άιρες. "Μεσοτοιχίες" είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Mesotiohies 2011, Una vez mas 2010, Hoy no estoy 2007, Medianeras 2005, Cien pesos 2003, Las insoladas 2002